

vené v příslušné hodnostní třídě, takže i kdyby byl st-l býval na př. v VII. hodn. třídě dle zásad § 37 služ. pragm. zařaděn před některého z úředníků majícími dnes pořadí před ním, — šlo by zejména o zmíněné jím úředníky Dra Rudolfa S a Dra Frant. M. — nebylo by to na překážku, aby tito úředníci, když se do VI. hodn. třídy dostali před st-lem, byli v ní k 1. lednu 1922 zařadění dle 1. odst. § 37 služ. pragm. také před ním.

St-l je v seznamu o pořadí k 1. lednu 1922 zařaděn na místě 13. Osoby uvedené pod č. 1—11 mají v VI. hodnostní třídě vesměs delší služební dobu než st-l, úředník pak zařaděný pod č. 12 má sice se st-lem v této hodnostní třídě stejnou dobu služební, ale byl za to do VII. třídy hodnostní jmenován dříve než on, takže pro jeho přednější pořadí mluví předpis § 37, odst. 2. č. 1.

Za tohoto stavu věci není tvrzení st-lovo, že stanovené mu služební pořadí neodpovídá zákonu, nijak odůvodněno a bylo proto stížnost zamítnouti.

Č. 2165.

Administrativní řízení. — Veřejní úředníci (Slovensko): Rozhodnutí administrativního výboru župního o pensionování obecního notáře jest konečné. — Rozhodl-li ministr pro Slovensko o rekursu proti takovému rozhodnutí podaném (ve shodě s uděleným právním poučením), jest rozhodnutí jeho pro nepříslušnost zmatečné.

(Nález ze dne 30. března 1923 č. 5231.)

V ě c: Dionýs M. v H. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o výměru služného.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Žádost st-le, bývalého obecního notáře v H., za definitivní jmenování byla rozhodnutím min. vnitra zamítnuta a st-l k pokazu min. pro Slov. ze 4. května 1921 usnesením administrativního výboru župy Gemerskomalohontské ze dne 26. října 1921 podle § 7 zák. ze dne 22. března 1920 č. 211 Sb. dle maďarských předpisů pensionován.

St-l podal proti tomuto usnesení, řídě se daným mu poučením právním — odvolání na ministra pro Slov., domáhaje se pensionování dle norem pro čsl. státní zaměstnance platných.

Rozhodnutím min. pro Slov. ze 7. prosince 1921 bylo odvolání zamítnuto z důvodu, že dle § 7 prve cit. zákona notáři do státní služby nepřevzatí mají býti pensionováni dle starých maďarských předpisů.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Z ustanovení § 27 zák. čl. XXVI z roku 1896 platného na území Slovenska před 28. říjnem 1918 plyne, že z rozhodnutí municipálních výborů v pensijních záležitostech obecních a obvodních notářů podle tehdejšího platného právního stavu nebylo přípustným odvolání k vyššímu úřadu správnímu, nýbrž byla možna pouze stížnost na správní soud.

Tento právní stav plativší před 28. říjnem 1918 doznal po tomto dni, jak již vysloveno bylo v nálezu nss-u Boh. 1016 adm., na nějž se podle § 44 jedn. řádu odkazuje, změny jen potud, že na místě municipálního výboru nastoupil podle § 1 zák. ze dne 10. prosince 1918 č. 64 Sb. administrativní výbor a na místo uherského správního soudu nss zřízený pro území státu čsl. zákonem ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 Sb.

Naproti tomu pořad správních stolic dotčen nebyl.

Je tu tudíž v daném případě rozhodnutí administrativního výboru župy gemersko-malohontské ze 26. října 1921, vyslovující pensionování st-lovo dle starých maďarských předpisů rozhodnutím konečným, proti němuž dalšího opravného prostředku v pořadu stolic správních není a nebyl proto žal. úřad oprávněn ve věci rozhodnouti.

Jestliže tedy žal. úřad přes to na odvolání st-lovo proti cit. usnesení administrativního výboru ve věci rozhodl, jest jeho rozhodnutí výrokem, jež vydal nemaje k tomu zákonné příslušnosti, tudíž výrokem zmatečným.

Bylo proto nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss jako nezákonné zrušiti.

Č. 2166.

Školství. — Veřejní zaměstnanci: * Ani podle čl. II, odst. 4 zákona z 23. května 1919 č. 274 Sb., nelze učitele veřejných škol obecných nebo měšťanských na Moravě dáti na dovolenou s čekatelným podle §§ 73 a násl. služební pragmatiky z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z.

(Nález ze dne 30. března 1923 č. 5268.¹⁾)

V ě c: Jana T., Bedřiška U. a Anna P., učitelky v J. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti min. školství a národní osvěty stran přeložení do stavu dovolené s čekatelným.

V ý r o k: Naříkaná rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

D ů v o d y: Předseda moravské zemské školní rady v Brně, odvolává se na zmocnění dané mu výnosem min. škol. z 10. února 1921 č. —, přeložil výnosem ze dne 31. srpna 1921 učitelky obecné školy v J. Janu T., Bedřišku U. a Annu P. do stavu dovolené s čekatelným podle čl. II, odst. 4. zákona ze dne 23. května 1919 č. 274 Sb. a §§ 73 a 74 zákona ze dne 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. z důvodu, že pro ten čas není pro ně služebního místa, a nařídil, aby požitky odpovídající dosavadnímu jich působení v činné službě byly zastaveny dnem 31. října 1921 a současně nové zmenšené požitky byly jim poukázány dnem 1. listopadu 1921.

Rekursy tímto opatřením postižených zamítlo min. škol. výnosem ze 24. ledna 1922 č. — —, a to z důvodů rozhodnutí v odpor vzatých

¹⁾ Tak i v dalších nálezech, na př. v nálezu z 23. května 1923 č. 8818.